

VARLIĞIN HARİTASI

Pek değerli kardeşim Hakan Yalman, Kuantum Dilinde Kâinatın Hecesi isimli bir kitap yazmış oldu. Kitap kâinatın iki temel şifresini çözen 30. Söz'ün Şerhi olma iddiasını taşıdığından ben de merakla okudum. Bu değerli kardeşim güzel mânâlar tespit etmiş, avlamaya çalışmış. Fakat izahlar yetersiz olduğundan o güzelim mânâlar avlanmamıştır.

Hemen belirtelim ki, 30. Söz'ün 2. Mebhası birinci derecede kuantum nazarı ile atomların dönüşüm ve değişimine (tahavvulat) bakmamış. Daha çok kimya ilmi çerçevesi içinde atomların hareketinin ne ifade ettiği gerçeği etrafında dolaşmıştır. Çünkü Üstad'ın zamanında kuantum fiziği henüz keşfedilmemişti...

İşte bu değerli kardeşimin Kuantum Dilinde Kâinatın Hecesi adlı kitabının başlıklarının iyi anlaşılması için Varlığın Haritası adlı bu notları yazıyorum. Niyetimiz birilerini eleştirmek olmayıp, yarım kalan bardağı bu damlalarla doldurup taşırtmaktır; bu sayede marifet bahçesinde güzel çiçeklerin çıkmasına yardımcı olmaktır.

İşte, değil Hakan kardeşimin, belki düşünce dünyasının yüzde doksanının düştüğü en birinci hata şudur: Kâinatı reel ve müstakil varlıklar olarak kabul edip, Allah'ı uzaklara, bilinmez bir yere ve biçime sokmaktır. Hâlbuki tevhid gereği olarak ve bütün dinî metinlerden –özellikle Uzak Doğu dünyasından- öğreniyoruz ki; Varlık birdir, sonsuzdur, onda ayrılık gayrılık yoktur. Gayrılık sadece eşyanın belirli bir nokta olarak görünüp, sınırlanmasıdır; bu mânâ ile sonsuzdan farklılaşmasıdır. Yoksa vücut ve realite olarak Varlık birdir; sonsuz ilim, kudret ve iradesiyle belirli noktalarda sonsuz varlığının belirli tecellilerine şekil veriyor; insanoğlu da bu şekillerden biridir ki, kapsamlılık neticesinde, bu sonsuz şekillere isim takıyor, Allah'ı bir derece bu esma ile bilmiş oluyor. Yoksa “Sonsuz” kuşatılmadığı için bilinemez.

Bu derin meseleyi modern fizik terminolojisiyle ifade edersek, kâinat dediğimiz bu belirlenmiş noktalar, fizik dilinde kuantitedir, parçacıktır, niceliktir. Sonsuz bir mânânın mürekkebidir. Sonsuz bir yazılımin print edilmiş şeklidir.

Arada ve arkada sonsuz bir mânâ var. Bazıları bu mânâyâ, etkinliğinden dolayı Allah diyor. Fakat gerçek dinî metinler, soyut ve somutun bir farkını görmedikleri için, Allah şekilsiz, belirlenmesiz her şeyin; artı sonsuzun toplamıdır, diyorlar. Bir noktaya dikkat etmek şartıyla... Evet, sonlu noktaları sonsuz ile eşit görmemek gerekir; İsa Allah'ı gösterir, ama sonsuz olmadığı için Allah değildir. Sadece O'nun oğludur (bir ürünüdür) vahiydir.

Hıristiyanlar, ruhani gittikleri için ve kâinatta, sonsuzda, nitelik, ruh, mânâ daha etkin olduğundan Allah bir Ruhtur, diyorlar. Fakat İslam, bütüncül baktığı için, Allah sadece bir Ruh değil, *O, El-Muhittir*; diyor, her şeyi kuşatıyor... Sadece niceliği ve kuantiteyi esas alan fizikçilerin kulakları çınlasın!

Peki, tevhid ve birlik, kuşatıcılık esas ise, kâinattaki dualite realitesine ve diyalektik sürece ne diyeceğiz?

El-Cevap: Bir insan düşünün, akli bir, beyni ve bütün yönetim merkezleri bir, fakat iki eli var. İşte sonsuzda Allah böyle sonsuz bir birliğe sahiptir. Fakat nicelik ve maddi âlemde iki eli kullanır; şer ve hayır, cennet ve cehennem, melek ve şeytan, geçmiş ve gelecek gibi... Eğer insan tevhid zirvesine çıkabilirse onun için iki el de birbirine yardım eder, her şeyde hayır sonucu çıkar. Nerde olursa olsun cenneti yaşar.

Zaten bir hadis-i şerifte “*Allah’ın iki eli de sağdır.*” denilmiştir (Buharî).

Mesela, kaos, kozmosu devam ettiren ve ona bir mânâ katan bir realitedir. Ayrıca kendi içinde bir âlem tarzında bir nevi kozmostur. Mesela, atom altı parçacıkların sabit olmayışı ve ölçülemeyişi, atomun milyar senelerce sabitesini besleyen ve atomun özgünlüğünü koruyan bir realitedir. Bu iki realite birbirine aykırı değiller. Zaten İslam âlimleri, eskiden beri atomdaki sabitliği kabul ettirdikten sonra, diğer davalarını onun üzerine bina etmişlerdir.

Bediüzzaman da bunlardan biridir; “*Eşyanın bir realitesi vardır*” der 18. Mektupta. Şimdi, *Temel değerler, Temel kavramlar, Küçük örnekler, Temel yasalar* ve *Sonuç* olmak üzere kısa kısa altı not yazacağız; detaylarını diğer kitaplarımıza ve zekâvetinizin keskinliğine bırakıyorum.

İşte kâinatta Temel değerlerden başlıyoruz...

1. TEMEL DEĞERLER

1.1 Sünnetullah (İlahî bütüncül yasa)

Arapçada *senne* ve *kanne* kökleri yasa ve düzen mânâlarına gelirler. Evet, kâinatı kâinat yapan ondaki düzenlilik ve bir dereceye kadar sabitlik gerçeğidir. Ve kâinatın bir tercümesi olan Kur’an-ı Kerim’de de bu Sünnetullah kavramı önemli bir yer tutmuştur. Öyle ki, çok çok gerekli olmadan, mucizeler gibi çok acil bir önem gösteren işler dışında bu ilahî yasa dediğimiz tabii kanunların düzenliliği değişmemektedir. Kur’an’da peygambere hitaben birkaç yerde, Sen bir insan olarak Allah’ın yosasının değiştiğini

görmeyeceksin, denilmektedir. Ve olağanüstü sayılan, emir ile ifade edilen mucizevî azaplar ve yardımlar da, Allah'ın özel izni ve emriyle olmakla beraber, yine tabiat kanunları çerçevesinde oluyor, der.

Demek dindarların pozitvizmi, determinizmi, evrimi red makamında, kâinattaki değişmez realiteleri inkâr etmeleri ve kuantum fiziğine sığınmaları Kur'anî bir yaklaşım değildir. Olsa olsa, bizim görevimiz, o yasalar çerçevesi içinde ilahî ekstra müdahaleleri ve yönlendirmeleri görmektir ve göstermektir.

Zaten, kâinatın birinci yasası sayılan dualite gereği her şeyin bir zıddı olduğu için düzen ve kozmosun dışında kaos da olduğuna göre, standart yasaların dışında mucize ve olağanüstü olayların varlığı da o kadar tabii, normal bir realitedir, tevhid ve bütünlüğün gereğidir. Demek, bir kanadı düzeltirken öbür kanadı kırmamak gerektir.

1.2 Kâinatta mânâ ve niteliğin etkinliği

Yani sağ da var, sol da var, madde de var mânâ da var, ruh da var beden de var; fakat etkinlik genelde sağda, mânâda/ruhtadır. Veya en azından nicelik bazında eşittirler. Ve nitelikte tamamen üstündürler. Çünkü nicelik sınırlıdır. Mesela $2 \times 2 = 4$ eder formülü kâinat değerinde nitelikli manevi bir realitedir. Fakat nicelik itibari ile dört kalemin bir araya gelmesiyle gerçekleşmiş olur. Bu dört kalem de, inkâr edilecek yadsınacak bir şey değildir. Tam tersine o paha biçilmez formüle bir elbise oldukları için ve onu ispat ettikleri için çok önemlidir.

Durum böyle olduğu halde bir kısım dindarların niceliği tamamiyle dışlaması, ellerindeki paha biçilmez manevi nitelikleri de kaybettirir. En azından geçici de olsa, materyalistlerin haklı görünmesine sebep oluyorlar. Hâlbuki Allah dengeyi sağlamak için, o sonsuz manevi nitelikleri, sonsuz somut niceliklerle örnekleyerek adaletini, dengeli oluşunu gösterir. Dindarlar gibi, güzelim gerçekleri bireyselleştirmiyor, onları hurafe yapıyor.

1.3 Enerji ve form realitesi

Aristoteles'ten beri enerjinin, somut varlığın temel yapısı olduğu biliniyor. Fakat Aristoteles sadece enerjiyi yeterli görmüyor. Ona göre enerji (kuvvet-heyula) + suret (form) varlıkları oluşturuyor. Ve öğrencisi İbn-i Rüşd'ün naklettiğine göre form, eşyanın bir nevi ruhudur, mesela telefon ahizesini telefon yapan onun yararlı şekildeki formudur.

Evet, entropiye rağmen, enerjiyi atom, molekül, hücre ve beden olarak geri toplayan bir yazılım, bir form, bir ruh vardır ki eşyanın varlığını devam ettiriyor.

Bediüzzaman Said Nursi de Risalelerinde formu İlm-i İlahi'nin, enerjiyi (kuvveti) de Kudret-i İlahiyenin bir yansıması olarak görüyor. (Bakınız 26. Lem'a 11. Rica, 23. Lem'a Hatimesi).

Demek dindarların enerjiyi, maddeyi, formu (yanlış okuyarak) dışlaması gerçekçi bir yaklaşım değildir.

1.4 Sibernetik yapı realitesi

Bütün varlık âlemlerinde, enine boyuna ve derinlemesine ve geçmiş ve gelecek arasında öyle bir sibernetik yazılım var ki, en ufak bir parçacık ve bir atomun dahi bütün her şeyle alakası vardır.

Özetle diyebiliriz ki, Varlık, bütün boyutları ile bir yazılımdır, sibernetik bir dengedir. Saf bilgidir. Kur'an, yaş-kuru, küçük büyük her şey Kitab-ı Mübîndedir, derken bu ikili yapıya dayalı sibernetik sistemi bildiriyor.

Onun için eski Yunan feylesoflarının bir kısmı ve Mu'tezile, Allah saf bilgidir, demişler. Eğer, form almış nesnelere Allah'ın dışında bir varlık olarak kabul edilirlerse!...

İslam mutasavvıfları ise, bu nesnelere bir gölge varlık gibi görüp, sadece, varlık Allah'tır, demişler. Fakat bunlar içinde İbn-i Arabi ve ekolünün bir kısmı, tevhid gereği olarak kâinatı bir bütün yazılım olarak kabul edip sonlu sonsuz bölünme olmadan her şey O'dur, demişler.

Demek dindarların, bu sistemde bir şeyleri yadsımaları ve Allah'ı uzaklarda hayalî bir varlık olarak görmeleri gerçekçi değildir.

1.5 İsrafsızlık realitesi

Yani kâinat enine boyuna bir yazılım ve bilgisayar içi gibi sibernetik yapıya sahip olduğu için; onda hiçbir data fazla ve eksik değildir. Yani israf ve fuzulilik ve çirkinlik ve anlamsızlık asla yoktur. Hiçbir şey onda kaybolmuyor. Dolayısıyla dindarların, Allah'ı ve güzelliği uzaklarda aramaları yanlıştır. Ve 20 sayfa ile anlatılabilecek gerçekleri, - bu tutumlarından dolayı - bir cilt kitapta (beceremeden) anlatmaları israftır. İlahî bir erk değildir.

Yetmişli yıllara kadar, belki insan bazı şeyleri israf görebilirdi. Fakat sibernetik teknolojisinin keşfinden sonra artık böyle bir kanaat yanlıştır, sanal dünyada bile yeri yoktur.

1.6 Evrim realitesi

Kâinat, derinlemesine bir yazılım olduğu için hiçbir şey onda israf olmadığından tabii bir sonuç olarak evrim gerçeği önümüze çıkıyor, kendini kabul ettiriyor, tabiat müzesinde örneklerini sergiliyor.

Evet, eğer evrim olmazsa, yazılım olmaz, gelişme olmaz, geçmiş ve gelecek arasında siberetik ve adalet sistemi ve israfsızlık gerçeği de var olamaz.

Bu konuda müstakil bir eser yazdığımdan işi ona bırakıp bu kadar derim ki, 30. Söz'ün (B.S.N) en birinci konusu olan atomların nurlanması ve ahirete malzeme olması gerçeği, ancak evrimin varlığıyla ve sistemiyle reel olabilir. Ve ancak bu şekilde zihinlerimiz öyle sonsuz bir parıltıyı görebilir.

Demek Darwin – çünkü dar bir alanı gördü - eleştirilebilir. Fakat evrim realitesi inkâr edilemez. Çünkü kâinat mânâ üretmek için var olmuş. Bu da ancak evrim filmiyle mümkündür.

2- TEMEL KAVRAMALAR

Varlıkla, özellikle kâinat ile alakalı kavramlardan en önemlisi Kur'an-ı Kerim'de sıkça geçen *Kitab-ı Mübîn* ve *İmam-ı Mübîn*'dir.

2.1 *Kitab-ı Mübîn*

Kitab-ı Mübîn, apaçık açıklayıcı, yol gösterici güçlü kitap demektir. Kitap kelimesi ise burada, bizim kalemlerimiz ile yazılan kâğıt-mürekkep değildir. Belki kitap burada siberetik yazılım demektir ki, Bediüzzaman'ın ifadesine göre; kudret ve enerji yasalarının rehberi demektir. Evet, kâinattaki engin derin siberetik denge ve yazılım, başta enerji olmak üzere her şeyin enerjisel olan hal-i hazırdaki sonsuz mükemmel yapılarına yol gösterir, onları belli bir yapıda dengeler ve o dengede korur. Yani *İmam-ı Mübîn*, eşyanın çekirdekler ve DNA gibi geçmiş ve geleceğindeki yol gösterici rehber ise, *Kitab-ı Mübîn* eşyanın hal-i hazırdaki dengesinin, kalıbının ve onda ne kadar enerji kullanılacağıının rehberidir.

2.2 *İmam-ı Mübîn*

İmam-ı Mübîn baştaki, köklerdeki yol gösterici demektir ki, bütün çekirdekler, DNA'lar bu büyük rehberin birer örnekleridirler. Eşyanın hal-i hazırdaki durumundan ziyade geçmiş ve geleceğinde olup mevcut varlıkları dikte eden komutlardır. Onun için bazı

zatlar Kitab-ı Mübîn ile İmam-ı Mübîn arasında bu ince farkı göremedikleri için, ikisi birdir, demişler.

Hulasa, gerçekleri kâinatın dışında kabul edip onlara hayali bir varlık vermek gerekmez. Bütün gerçekler kâinat sistemi içinde saklıdır. İsimleri insanî kavramlar ile ifade edildiğinden ve biz de kendi beşerî ölçeklerimizle onları aradığımızdan bulamıyoruz.

İşte gördüğümüz gibi, Kitab-ı Mübîn'i bir kitap olarak ararsak asla onu bulamayız. Fakat yazılım olarak baktığımızda her yerde, her şeyde gözümüze açıkça çarpar.

Bu iki kavram konusunda Kur'an-ı Kerim'in çok mucizevî iki tabiri vardır:

Birinci ifade, Yaş-kuru; küçük-büyük her şey Kitab-ı Mübîndedir. Yani Kitab-ı Mübîn ikili sisteme dayalı sibernetik bir realitedir ki; o denge ile eşyanın (bütün zıtlıkları ile beraber) düzenini ve akışını sağlıyor.

İkinci ifade, Her şeyi İmam-ı Mübîninde saymışızdır. Yani, mesela DNA'da insanın kılları, hücreleri, hastalıkları ve bütün diğer özellikleri sayılıdır, belirlidir. O kıvrak imamın tarafından komut alıyor ve sıra ile ve sayı ile tek tek ortaya çıkıyor; İmam-ı Mübîn Kitab-ı Mübîn oluyor. Sonra vahiy olarak dile dökülüyor.

2.3 Zaman ve mekân

Zaman, Farsça bir kelime olduğundan ve Kur'an'ın indiği zamanda henüz Arapçalaştırılmadığından Kur'an'da geçmiyor. Dehr (bütün zamanların tümü) ve vakit (belirli bir zaman) olarak geçiyor.

İslam mutasavvıfları kâinatın DNA'sı olan İmam-ı Mübîn ile eşdeğer olarak Levh-i Mahfuzu (hiç değişmeyen tablo) kullandıkları gibi Levh-i Mahv ve İsbat (yazma bozma tablosu) olarak da zamanı tarif etmişlerdir.

Yani Levh-i Mahfuz kâinatın ana belleği ise, zaman, onun ekranı gibidir ki, ana bellekte sıra ve zaman yoktur; fakat ekranda belli bir hareket, sıra ve zaman vardır. Bellek değişmese de ekrana bazı şeyler, niceliksel durumlar, arız olur.

Bir hadiste *Dehr (zamanların tümünün koordinatları) benim (yani benim emrimde koordine oluyor) ona sövmeyin*, deniliyor. Evet, sibernetik nazar ile bakarsak, zaman, eşya arasında bir yazılımdan ibaret kalır. Yazılıp bozulması ise sadece şekil itibari ile olur. Zaman Varlığın ekranıdır, ekrandaki hareketten ibarettir. Bir nehir, bir film gibi akar, durur; her şeyi hikmetlidir. Dolayısıyla sövülmemesi ve kendisinden şikâyet edilmemesi gerekir.

Evet, Levh-i Mahfuz'da ve ana bellekte tevhid gereği dualite yoksa da varlığın üretilmesi için ekranda ve zaman nehrinde bazen karışıklar olabilir. Fakat bunlar zahiridir, kötü görülmemesi gerektir.

Mekân ise, maddenin uzam alanıdır. Maddi bir niteliktir; zaten madde ve matter uzayan nesne demektirler; sınırlıdır, somutturlar. Allah ise sonsuz olduğu için böyle niteliklerden münezzehtir. Fakat bu somutları o kadar çok yaratıyor (şekillendiriyor ki) adeta onlar somutlukları ile beraber, Allah'ın sonsuzluğuna bir nisbî ayna oluyorlar. Ve üstlerinde taşıdıkları sonsuz mânâ ve bilinç meşaleleriyle O'na bir beden oluyorlar.

İşte eğer materyalizme sebep olmazsa, diyebiliriz ki; “Zaman (bütün bilgi ve iletişimlerin koordinasyonu) Allah'ın ruhu, mekân (bütün somut veriler) Allah'ın bedenidir.”

Evet, kâinattaki sonsuz bilinç ve sonsuz nesnelere ve olaylar bize böyle bir sözü dedirtir, eğer bu söz yanlış kullanılıp su-i istimal edilmezse...

2.4 Emir ve halk

Emir, kâinat dışından, yüce âlemlerden gelen ekstra komut, buyruk, mucizevi olay, mucizevi azap, kıyametin ekstradan kopması gibi mânâlara gelir.

Kur'an'da, insanın beynindeki ekstra yönlendirmeler, atmosferdeki rüzgârın ekstra yönlendirmesi de bu emir kavramı içinde ifade edilmiştir.

Halk ise, şekillendirme, standart yaratma, tek düze kanun demektir. Emir bir nevi zaman üstü ise, halk tamamıyla determine ve zaman kalıpları içinde oluyor. Tevhid gereği olarak ikisi de Allah'ın işidir. Ayrımların olmaması; fakat dinsizler “Halk'a” yapışıp Allah'ın ekstra müdahalelerini inkâr ettiklerinden, dindarlar da, bu halk alanını, dinsizlik bahaneleri yüzünden, ellerindeki en güçlü silahı kâfirlere kaptırıyor, mucize ve emir kavramına sığınıyorlar. Bu ise çok nadir olduğundan genellikle dindarlar yenik düşüyorlar. İddiaları standart bir zemine oturmuyor. Hâlbuki K.K 7/54'te: “Emir de Halk da Allah'a mahsustur” deyip bu yanlışlığı düzeltiyor, dengeli olduğunu gösteriyor.

2.5 Zerre ve zerre altı

Kur'an'ı Kerim, zerreyi (Sebe' Suresinde) *ağırlığı olan şey* olarak ifade ediyor. Ve *Zerreden daha küçük şey*, diye başka bir ifade de kullanıyor. Demek zerreden daha küçük şey, ağırlığı olmayan bir nesnedir. Mesela nötrinolar gibi... Her ne ise bu konuda söz bana düşmez; işi fizikçilere, özellikle kuantum fizikçilerine bırakıyorum.

Şimdilik bu kadar diyebiliriz ki, zerre (ağırlığı olan parçacık) somut olup ölçülebilen ve tartılabilen bir şeydir. Halk kavramı içine girer, Allah'ın yasaları demek olan o temel sabitelerle yönlendirilir.

Bir de “*zerre altı*” var ki, ölçülemeyen, yakalanmayan fakat varlığı kesin olarak bilinen bir gerçektir. Bu da Allah'ın emriyle; yönlendirmesiyle olur. Bazen üst üste gelir, bazen bir anda çok yerlerde bulunur.

İşte 30. Söz'deki zerrelere tahavvülü (değişim ve dönüşümü) kavramını birinci mânâda kimyadaki değişimler olarak kabul edebileceğimiz gibi, atomların bu harika parçacıklarla beslenmesi ve kimya dilinde başka elementlere dönüşmesi olarak da anlayabiliriz.

3-TEMEL YASALAR

Kâinatla ilgili bütün yasaları isim listesi bazında dahi yazmak bir cilt kitabı aşar. Fakat sadece kâinatın manevi ve nitelik yönüyle ilgili 6-7 kanunu hatırlatıp onların ispatını ve gerekli izahlarını ehline bırakacağız. İşte!

3.1 İlim kanunu

Her şeyin her şey ile ilgisi ve her şeyi yaratamayanın bir şeyi yaratamayacağı gerçeği artık bütün ilmî mahfillerde kabul edilen bir realitedir.

Hem ilim ve bilgi olmadan hiçbir şeyin olmayacağı artık bütün akli olanlarca kabul edilmektedir.

Ayrıca kâinatın sibernetik yazılım ile çalıştığı artık –bilgi çağında- net olarak gözüküyor. Öyle ki bu yazılım bilgisi olmazsa, sadece serseri dataların hiçbir mânâ ifade etmeyeceği çok açıktır.

Ayrıca, her biri sanat harikası olan sayısız varlıklardaki sonsuz bilinç ifade eden yapılar da varlığın, kâinatın özünün ilim olduğunu gösterir. Eğer kâinattan bilinç ve bilimi çeksen kâinat beyinsiz bir leş durumuna düşer, belki yok olur.

3.2 Kerem yasası

Yani bütün kâinatta bir görevlendirme ve o görevlere göre harika bir şekilde ücretlendirme yasası var. Ekoloji dünyasındaki bitkileri, hayvanları hatta cansızları dahi düşünün bunun sayısız örneklerini görebileceksiniz.

3.3 Rahmet ve hıfz (koruma) yasası

Evet dikkat ile kâinata baksanız, hiçbir şeyin tamamıyla yok olmadığını, yüzlerce yönden koruma altına alınıp muhafaza edildiğini göreceksiniz. Bitkilerde ve hayvanlardaki neslin devamı bunun sayısız örneklerinden sadece bir tanesidir.

Ve diyebiliriz ki; kâinat holografik özelliğiyle büyük bir kayıt sistemi gibidir. Hatta o sistemdeki en ufak parça dahî böyle sonsuz bir kayıt sistemidir. İşte insan DNA'sı... İçinde bütün geçmiş ve geleceği kodlamıştır.

Dünyamız bütün kâinatın bir nevi özeti gibidir. Evet, her şey sonsuzluk kokuyor. Dolayısıyla yokluktan korkmamak gerektir.

3.4 Adalet ve kayyumiyet kanunu

Yani Allah'ın her şeyi dengeleyerek ve dengede tutarak ayakta ve yaşamda bırakma yasası.

Dindarlar, bu yasaları yanlış anlayıp, Allah'ın uzaklardan kâinatı ayakta tuttuğunu anlıyorlar. Hâlbuki Allah her şeyi bir sebeple (bir buyrukla) yapıyor. Kendisi mübaşeret etmiyor. Mesela varlıklara ölçülerine göre bir çekim yasası bırakmış, ve sibernetik yazılımlarla o çekimlerin toplamını ve ayrı ayrı birimlerini dengeleyerek hem adaletini hem kayyumiyetini gösteriyor. Kâinatı bir kitap gibi mânâlı ve düzenli kılıyor. Onu bir *Kitab-ı Mübin* yapıyor. Sonra onu Kur'an olarak vahiy ettiriyor.

Zaten Allah'ın en büyük özelliği (ismi) El-Âdildir. Yani her şeyi sibernetik sistemi yazılımıyla dengeliyor, neticede o şeylere varlık (şekil) vermiş oluyor.

4- KÜÇÜK ÖRNEKLER

4.1 Nar

Özellikleri (mesela);

- a) Her zaman görünmez; fakat beslendiği belli bir kaynak var.
- b) İçindeki her bir tane bir nar âlemdir. Bütününe eşittir. Yani holografiktir.
- c) İçinde değişik bölmeler ve âlemler var. Bir âlem gezdiğinde önüne başka bir âlem gelir ve aralarında bir perde var.
- d) Onu kaplayan ve canlılığını devam ettiren bir ambalajı var.
- e) Yuvarlaktır, sonsuz bir zaman ve mekân istiap edebiliyor.
- f) Adeta küçük bir kâinattır. Küçük bir cennettir. Rahmet şerbetçisidir.

g) Yenildiğinde ve gözlemlendiğinde Allah'ın bütün kemalatını ispat eder, bütün vücudun organlarını lisan-ı haliyle bildirir.

Hulasa eğer kâinatı anlamak istiyorsanız nara dikkat edin!

4.2 Mısır

- a) Holografiktir. Her bir tanesi, bütünü ve türünü gözlere gösterir.
- b) Bire yedi yüz, bire yedi bin meyve verir.
- c) Kâinat âlemleri gibi iç içe gömlekleri var.
- d) Gayet besleyicidir.
- e) Her yönüyle Allah'ın kemalatına bir aynadır. İnsana hamd ettirir.
- f) Narın kromozomları; mısırın kromozomları? Mesela, biri ağaç biri bitki, biri gıda, biri fakihe (meyve) dir.
- g) Nar, gayb-şehadet âlemlerinin örneği ise mısır daha çok şehadet âleminin örneğidir ki, Üstad Bediüzzaman tarafından özellikle misal verilmişler.

4.3 Beyin ve Atmosfer

- a) Komuta merkezidirler.
- b) Yuvarlaklıklar ve mânâ âleminin sembolüdürler.
- c) Atomların yükseldiği ve manevi kemalat kazandığı iki âlemdirler.
- d) En ufak bir dengesizlik ikisini de bozar.
- e) Katmanları ve bölmeleri ve iç âlemleri var...
- f) Elektrikle çalışırlar, her birisi küçük bir kâinattır.
- g) Oksijen her ikisinin de temel besleyicisidir.

5- SONUÇ

Hulasa, kâinatın ve atom ve parçacıkların hareketinin nihaî amacı güzelliği yani Allah'ın mükemmelliklerini göstermek, yaşamak ve yaşatmaktır ki bu, Varlığın en güzel boyutu olan cennette, cennetliklerin son isteği ve en son dualarıdır. Ki mealen şöyle deniliyor:

“Onlar cenneti kirlletmeden (yani tesbih ederek) barış içinde yaşarlar ve Onların cennette en son duaları bütünü hamdin (kemalatın, nimetlerin, güzelliklerin) Rabbülalemin¹ olan Allah'a mahsus olduğunu görmeleri, göstermeleri ve yaşamalarıdır.” (Yunus, 10). Ve bu mânâ tahavvülât-ı zerrat hakkında olan 30. Söz'ün son ifadesidir.

¹ Bütün varlığı evrimleştirerek geliştiren...

Hulasa, kâinat tevhitte dualiteye (gelişmeye) oradan tevhide varıyor. Yani kesret ve dualiteyi yaşayıp yine birliğe dönüyor.

“O’ndan geldiniz ve O’na dönüyorsunuz.”

Bahaeddin Sağlam